

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2318/2020
15.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Иван Лепојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Топлички управни округ, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради исплате накнаде трошкова превоза, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3364/19 од 08.01.2020. године, у седници одржаној 15.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3364/19 од 08.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 9/18 од 25.04.2019. године ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове за долазак и одлазак са рада за месеце мај и новембар 2013. године по 5.850,00 динара са законском затезном каматом на сваки износ од доспећа до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 53.180,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3364/19 од 08.01.2020. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези са чланом 413. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се

оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате накнаде трошкова превоза поднета је 22.02.2016. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора, очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Одлука о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. став 1. ЗПП јер трошкови одговора на ревизију нису били нужни и неопходни, због чега му не припада право на накнаду ових трошкова.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић